

Endródi Szabó Ernő

ÁLOMLEVES-RAGA¹ AVAGY A KETTES SZÁMÚ KIVONULÁS

[belizariosz— in memoriam Ezra Pound]

nézd urusalimát²
és gilgamest a roppant időtáncost
nézd észagilát³ a birodalmi halál héttornyú
városát nézd!
vedd
fékezd meg!

a városokat
a táncot

vedd magadhoz a vadkeresztet és hierodrogot az öreg ácsot vedd magadhoz
a kulcsot és a mákot építs bárkát vess keresztet a lábnyomokra és a
versromokra hagyd el a várost az úton a kappadókiai úton hol ádáz
gombanesz és szélpercenet a babiloni nászban a balkáni úton ezer mérföld-
del az igazi történetek háta megett hol együtt vagyunk a papagájos lázban
a birodalmi táncban !fékezd meg! nézd az időben hogy forog századokon
átpörög; kirekeszt és bezár ez a sápadt város tündöklő belizár⁴; vedd a vad-
keresztet és a bizánci röögöt vesd be a kertet hírből hallottjótéteményekkel
misztikus gabonamagvakkal az idő így is úgy is kicsírázik koromszín teste
kalappal vagy anélkül szokványosan mint nyálkás eső az ablakon
bekúszik: lassú és komorfekete isten csuhás és szőrös roppant időisten a
balkáni est édeskés melaszában hol együtt didergünk a papagájos lázban
forog és énekel a parttalan körben a helynélküli pontban a papírlap
fehértéglében rejtező korom-dimenzióban ahol belénkszeret a;

miként felhők függőnye legördül a sivatagi est; kihalt kert az eső
melyben tavakfáradt patakok vize ködbikák imbolyognak hó szökik őszi
hold és fenyvesek úsznak loppal tova csobogva porszínű folyamokba'
európában vagyunk európa megapolisában európa garnizállójában hol
a száraz és konok angolszász isten lapos és porlepett mongoloid isten forró
és papagájlázás pannónia-isten nedves és szomorú oroszország-isten sápadt
és drótszívű bizánci isten utazunk a korom-éjszakában egy parttalan kör
éjszakájában a szívnagyobbodásos balkán sűrű melaszában utazunk forró
papagájlázban a korom dimenziójában barbár húhóban fölkoncolt légiók
betemetett emlékek romok oszlopfők és temetetlen tetemek felett hömpölygő
porfolyamok mentén hol egymásba-futnak a macskaléptű a surrogó utak;
ó amerika végtelen hómezői és szibériai szupermarketek jég köntösében
fenyőtű álszakállban hűvös betonsilók és hallgatag aszfaltutak; utazunk
a színtelen álom szédületében egy távolsági buszon az álomleves-raga
hosszúszerű énekében « két imitált utazás között egy vakrepülés világtalan
repülőgépén én és ő és én és ő » mákonyos közelségben az illatozó ékhez
susogó időelevátorok lehelletében: egy arc **bemixariov** arca benne sajátos
szemhéj előrebökve a bot sötétjében mint gyulladáshos béna sárhányólemez;
vedd capoudiát⁵ vedd ceutát⁶ a fehér papírvárost gáncsold el a hóhért
a roppant időtáncost karold föl a nagybeteg a letagadott kérdőjeleket az idő

így is úgy is kicsírázik koromszín teste kalappal vagy anélkül szokványosan mint hajlékony és nyálkás eső retinádon megül pórusaiba fészkel mint a rüh bőröd alá mászik; vedd magadhoz a szentségetfehér leplében ádáz bizánci bot; hagyd trónján a vandált⁷ és hízelegni a sanda trákot⁸ kirekeszt és bezár ez a sápadt város hol surrogó küllőneszre fülel iustinianos⁹ vess keresztet a lábnyomokra a templomokra a vadfügére és a citrusokra; magasabb szárnyalással az ehető dolgok rothadó zsuppok forró kőketrecek az uránzabáló csonthárfák a hippodrom¹⁰ képlékeny törpéi s a mezítlábas akáciaerdők felett; vedd magadhoz hierodrogot a szelíd ácsot vedd magadhoz a kulcsot és a mákot nézd a meggy bíborát az augusztus sárgáját ahogy elborít egy örült lepkepárt fölborult pillék az évszakok mögötti nyárban a karcsú az illatos az édenifahéjdárdák villogásában hol hat meztelen tán-cosnő egy vörös színpadon és kémények ritkásfüstje amint ellenfényben átvillan fölöttük az egyszeri az utánozhatatlan fecske itt a Nap lángja illatozik és a szerelmes föld körül itt mindenfa lombja csupa zöld két lépés még és ideérsz és a szemem közé nézhatsz;

befalazva az időben kifaragva kőben mozdulatlan kockakőként a végtelen útban befalazva a bizánci kútban;

vedd magadhoz a kulcsot és a mákot; a kaput dús noha¹¹ nőtte be érdes és dús noha túl habos és túl permeteg ahhoz hogy elsöpörhesd; magasabb szárnyalással a noha tajtékos erdeje felett noha merőlegesen és fölfüggesztve a létben az idő papagájketrecében ferdén és függőlegesen a balkáni éjben;

amikor kinyitom az időt és kilépek belőle ezüstös szűz; szényitom a barackmagot kiveszem a benne röpködő rigó szemét és kinyitom és kilépek belőle talpig nyúlpáncélban torzonborz szőrvértezetben dült angyali dárdámmal hejhajkardlapommal amikor kinyitom az időt és kilépek belőle ezüst hölgycipőben füst-tiarában utazom egy csónakos tájban a korom dimenziójában ahol belémszeret a halál¹²

JEGYZETEK

- ¹ Ősi indiai műforma, körülbelül: himnikus lejtésű, énekelt, melankolikus dallamvilágú alkotás.
- ² Jeruzsálem (főltehetően) protosémi neve az archaikus kor kezdetén.
- ³ A legelső sumer városok egyike, föltételezések szerint Bab-ili elődje, ahol a hétlépcsős világtorony épült.
- ⁴ Illír–szláv származású bizánci hadvezér – korának katonai kiválósága – , akit a saját hatalmát féltő Iustinianos megvakított, földönfutóvá tett, majd röviddel halála előtt „rehabilitált”. A források egy része mélyen humánus, már-már gyermekien tiszta lelkű, jóhiszemű embernek írja le Belizárt, más tudósítások szerint mindenre elszánt ravasz cselszövő, aki azonban a döntő lépés előtt mindig visszariad.
- ⁵⁻⁶ Kora középkori városok, Belizár észak-afrikai hadjáratának színhelyei.
- ⁷ Geilimer, az észak-afrikai vandál állam királya, aki szembeszállt a bizánci expanzióval.
- ⁸ Theodosius, Belizár fogadott fia, kisstílű kalandor, aki előbb a hadvezér feleségének, utóbb az öregedő Theodora császárnőnek volt a kegyence és szeretője, s akit a növekvő befolyására féltékeny udvaroncok (főltehetően) megmérgeztek.
- ⁹ I. sz. 527–565 között bizánci császár.
- ¹⁰ Tömegszórakoztatásra épült aréna és lóversenypálya, ami egyúttal a politikai-közéleti szerepet is betöltő „kékek” és „zöldek” szervezeteinek afféle székháza is volt.
- ¹¹ „itt az idő most vagy noha”
- ¹² „mely szemembe néz erősen lábamhoz hever és halkán énekel mint hosszúszerű különös állat melyjótékonyan átszövi az életet a hiábavalóságfényével a halál – mely kitárja magát a korom dimenziójában a halál – mely megmutatja arcát minden ölelésben a halál – melyben eljutok az Egy-ig”

